

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Ikke-Medlemmer og Lærlinge, der arbejdede ved Jordbærplukning hos den paagældende Gartner, til at nedlægge Arbejdet. Det ærede Medlem omtalte videre en Sag, i hvilken nogle Tobaksarbejdere blev dømt for Forfølgelse af en kvindelig Kollega. Det blev nævnt som en særlig graverende Omstændighed, at Grunden til denne sidste i Fabrikken opstaaede Strid var, at den paagældende kvindelige Arbejder bestilte for meget. Om begge de nævnte Sager gælder det imidlertid, at der ogsaa uden Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed i den gældende Ret vilde være tilstrækkelige Beskyttelsesregler til Værn mod Overgreb. I sidstnævnte Sag, hvor der blev udspredt et Rygte om den paagældende kvindelige Arbejder, vilde der saaledes eventuelt kunne blive Tale om Anvendelse af Reglerne om Ærekrænkelse. I Forbindelse hermed vil jeg, selv om jeg ikke kender noget nærmere til den sidstnævnte Sag, gerne benytte Lejligheden til at fremhæve, at det vil kunne være meget vanskeligt for udenforstaaende at bedømme Arbejdsforhold som de i Sagen nævnte. Det er saaledes urigtigt, med en Henvisning til, at Striden var opstaaet derved, at en Arbejder bestilte for meget, paa Forhaand at tage Stilling i Sagen og for-dømme de øvrige Arbejders Standpunkt. Som gammel Organisationsmand, der i en Aarrække har haft med slige Sager at gøre, kan jeg sige, at Forholdene meget ofte er meget mere komplicerede, end man paa Forhaand skulde tro, og jeg kender ogsaa Betydningen af, at Arbejdspræstationen, naar en Akkord ansættes, ikke sættes op paa en urimelig Højde, saaledes at ingen Gennemsnitsarbejder i Længden kan følge med. Dette vil jo kunne medføre, at der i Virkeligheden bliver Tale om en Lønnesættelse, som Arbejderne i det enkelte Tilfælde kan have god Grund til at protestere imod.

Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa disse Forhold, men jeg maa hævde, at hvis der i de paagældende Tilfælde eller i andre Tilfælde har fundet urimelig Forfølgelse Sted, vil der allerede i den gældende Ret være Midler til Værn herimod.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen udtalte, at jeg ikke nærmere havde begrundet, hvorfor Loven skulde ophæves. Jeg

maa i denne Anledning henvise det ærede Medlem til mine Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse. Jeg fremhævede her, at Loven, som den var formuleret, efter min Opfattelse kun kan virke til Skade for Danmarks Erhvervsliv og for alle i dette beskæftigede. Jeg fremhævede, at de enkelte Bestemmelser i Loven var usikre og lidet heldigt affattede, og at Loven lader det staa ganske uafgjort og uklart, hvad det egentlig er, man ønsker at forbyde, og endelig understregede jeg, at Loven i Modsætning til andre Love ikke giver noget som helst Direktiv for Domstolene, men kræver, at disse skal træffe Dispositioner paa Omraader og angaaende Spørgsmaal, hvis Bedømmelse kan være afhængig af parti- og organisationspolitisk Indstilling, hvilket Forhold i det lange Løb til ubodelig Skade for Borgernes Retsbevidsthed kan forrykke Borgernes hele Syn paa Domstolene.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen var inde paa en nærmere Omtale af Ordet „uberettiget“ og fastslog, om jeg hørte ret, at Handlinger, der ikke var berettigede, var uberettigede. Heri kan jeg naturligvis være enig med det ærede Medlem, men jeg kan derimod ikke erkende, at det ærede Medlem derved har givet Borgerne en Forklaring paa, hvilke Forhold det er, Loven i Virkeligheden forbyder, og det er netop dette, der er Lovens Fejl.

Jeg kan heller ikke være enig med det ærede Medlem, naar han synes at være af den Opfattelse, at naar man nu engang har faaet denne Lov, kan man lige saa godt beholde den. Efter min Mening bør man hurtigst muligt søge at faa Loven ud af Verden, denne Lov, der kun kan føles som en Klasselov, rettet mod Arbejdernes Organisation, og som man i øvrigt, hvad det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen ogsaa erkendte, heller ikke fra Arbejdsgiverside ser paa med nogen som helst Kærlighed.

Det ærede Medlem var utilfreds med, at Loven var blevet kaldt Tugthusloven. Jeg maa i denne Anledning have Lov til at understrege, at jeg ikke i min Forelæggelse kaldte Loven Tugthusloven, men blot fremhævede, at Loven faktisk af mange kaldtes Tugthusloven, hvilket dog maaske er et Fingerpeg i Retning af Befolkningens Syn paa denne Lov.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Svend